

dette Andragende og gøre, hvad der kan gøres, for at bøde paa de nu for Tiden ret uheldige Forhold.

Det næste, jeg vil tillade mig at fremdrage, er det Ønske, som den sydlollandske Befolkning nærer om at faa anlagt en Fiskerihavn nede ved Sydlollands Kyst. Der er her fra Nysted til Nakskov en Kyststrækning paa 9 Mil, som ligger lige ud til den aabne Østersø, men hvor det ikke har været muligt i de sidste 30 Aar at drive et nævneværdigt søgaaende Fiskeri. For 50 Aar siden eller endnu længere tilbage vare Forholdene bedre. Da havde vi Rødby Fjord, hvor Fiskerbaade kunde søge Læ. Selv om det ikke var store Baade, der kunde komme ind, var dette Tilflugtssted dog bedre end intet. Men i Tresserne blev der bygget et Dige over det ved Kramnitzegabs Indløb til Rødby Fjord. Trods det, at Diget senere blev gennembrudt og til Dels skyllet ned, var Tilstanden før Digets Opførelse dog bedre end efter den Tid. Saa kom imidlertid den store Stormflod i 1872, og Aaret derefter blev der vedtaget en Lov, hvorefter man inddæmmede hele Lollands Sydkyst. Dette har medført, at der nu slet ikke er nogen Havn lige fra Nysted til Nakskov, saa at der kun kan drives Fiskeri ude i Østersøen fra smaa, aabne Baade, som man i haardt Vejr kan trække i Land, og det siger sig selv, at i vore Dage, hvor det særlig gælder at drive søgaaende Fiskeri, er det Fiskeri, man kan drive med smaa aabne Baade, rent ubetydeligt. Det er da ikke underligt, at Befolkningen, særlig Fiskeribefolkningen nede paa disse Egne, allerede i flere Aar har ønsket at faa en Fiskerihavn anlagt dernede.

Ønskerne ere imidlertid fremkomne spredte. For et Par Aar siden samlede saa Fiskeribefolkningen, der i Tidens Løb var vokset i høj Grad, sig om et samlet Andragende til Regering og Rigsdag, hvori man bad om at faa disse Forhold undersøgte, og da det trak i Langdrag med denne Sag, besluttede Befolkningen at samle Penge sammen selv til Foretagelse af Undersøgelserne. Resultatet foreligger nu, idet der i Sommer af en af Vandbygningsvæsenets Ingeniører er foretaget en Undersøgelse, udarbejdet Tegninger og gjort Overslag over de Udgifter, som Anlægget af en Fiskerihavn paa Sydkysten af Lolland ved et Punkt, der hedder Syltholmen, ret Syd for Rødby, vil medføre. Udgiften dertil vil andrage 300,000 à 400,000 Kr., men Fiskerne dernede og de, der have hjulpet dem at

drage disse Ting frem — blandt disse skal jeg særlig fremhæve Dansk Fiskeriforening — have ikke blot indsendt Andragende om at faa Forholdene undersøgte, men de have tillige igennem Møder faaet Befolkningen i den Grad interesseret for dette Spørgsmaal, at de have faaet tegnet et Beløb af noget over 100,000 Kr. til dets Løsning. Naar en Befolkning, som ikke er særlig velstaaende, tegner et Beløb af noget over 100,000 Kr. til et saadant Formaal, synes jeg nok, man maa sige, det er Udtryk for, at der virkelig er Trang til en saadan Havn. Jeg vil derfor henstille til Regeringen og Rigsdagen, at vi endnu i denne Samling ved 2den Behandling af Finansloven paa denne kunne faa opført det Beløb, som er nødvendigt for at faa det Anlæg realiseret, som er saa paatrængende nødvendigt for Befolkningen dernede.

Jeg tror, at det ogsaa for Landet i det hele taget vil være et Tab, hvis man vedblivende afskærer Fiskerne dernede fra at kunne tage nogle af de Rigdomme, som gaa forbi vort Land og hen til Lande som Tyskland eller Holland, hvorfra der ogsaa fiskes i Østersøen i lige saa stor en Udstrækning, som det sker fra Danmarks Side. Og ikke blot af Hensyn hertil, men langt mere, fordi vi ikke have nogen Havn, hvor Fiskerne kunne søge Ly, hvor de kunne løbe ind med deres Baade i haardt Vejr, og hvor de kunne faa afsat deres Fangst.

Man siger, at ved Jyllands Vestkyst fiskes for 200 Mill. Kr. aarlig, og at vi kun faa 1 pCt. af denne Indtægt. I Østersøen ved Lollands Kyster fiskes vel ikke for saa store Beløb, men jeg tror dog nok, man tør sige, at det her drejer sig om meget store Summer. Jeg har ikke bestemte Oplysninger om hvor meget, saa jeg skal ikke nævne bestemte Tal, men det er en meget stor Sum, hvoraf den allerstørste Del gaar til vore Nabolande i Stedet for, at vi burde tage vor Del deraf. Derfor vil jeg, som sagt, henstille saa indtrængende, jeg kan, til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til den højtærede Landbrugsminister at tænke over denne Sag og fremkomme med et Forslag til Finanslovens 2den Behandling, hvorved det Beløb, som ikke er skaffet til Veje ad privat Vej, bevilges af Staten.

Det er sagt under denne Sags Behandling, at man tænkte paa at tage Havnespørgsmaalet under samlet Overvejelse paa samme Maade, som man har taget Jern-